

अनै

धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायां
महाजनो येन गतः स पश्चात् ॥
अस्मिन् महामोहमये कटाहे
सूर्याग्निना रात्रिदिवेभ्यनेन ।
मासर्तुदूर्वापरिघट्टनेन
भूतानि कालः पचतीति वार्त्ता” ॥

इति मुद्राङ्कितमहाभारते वनपर्वणि ३१२ अ-
ध्यायः ॥ अपि च ।

“देवानामनृषी जन्तुर्यज्ञैर्भवति मानवः” ।

इत्यादि सुद्वतत्त्वं ।

अनृतं, स्त्री, (न नृतं नञ्समासः ।) कृषिः ।
मिथ्या । इत्यमरः ॥ विवाहादिपञ्चकैव्यनृतं न
प्रापजनकं । यथा,—

“विवाहकाले रतिसंप्रयोगे
प्राणालये सर्वधनापहारे ।
विप्रस्य चार्थे ह्यनृतं वदेत
पञ्चान्तान्याङ्गरापातकानि” ॥

इति महाभारते कर्मपर्वणि अर्जुनं प्रति श्रीकृष्ण-
वचनं ॥

अनेकं, त्रि, (एकस्मात् अन्यत् नञ्समासः ।) एक-
त्वातिरिक्तसंख्यानं तद्विशिष्टञ्च । बद्ध । यथा,—
“अनेकराजन्यरघाश्वसङ्कुलं” ।

इति भारविः ॥

अनेकजः, पुं, (अनेकं जायते, अनेक + जन् + डः
उपपदसमासः ।) पक्षी । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
बद्धजाते त्रि ॥

अनेकधा, व्य, (अनेक + प्रकारार्थे घा ।) अनेक-
प्रकारं । बद्धधा । यथा,—

“पाटीसूत्रोपमं वीजं गूढमित्यवभाषते ।
नास्ति गूढमगूढानां नैव घोटित्यनेकधा” ॥

इति लीलावती ॥ अनेकवारार्थेऽपि क्वचित्प्रयोगः ॥

अनेकपः, पुं, (अनेककाभ्यां मुखशृङ्गाभ्यां पिवति,
अनेक + पा + कः, उपपदसमासः ।) हस्ती
इत्यमरः ॥

अनेकाश्रितगुणः, पुं, (अनेकानि आश्रितः, द्वितीया-
श्रितातीत इत्यादिना समासः, तादृशः गुणः
कर्मधारयः ।) बद्धनिष्ठगुणः । तद्यथा । संयोगः १
विभागः २ द्विप्रथक्त्वादिः ३ एकत्वान्यसङ्ख्या ४ ।
इति सिद्धान्तमुक्तावली ॥

(“संयोगश्च वियोगश्च सङ्ख्या द्वित्वादिकास्तथा ।
द्विप्रथक्त्वादयस्तद्वदेतेऽनेकाश्रिता गुणाः” ।

इति भाषापरिच्छेदे ।)

अनेकमूकः, त्रि, (नास्ति शब्दः वधिरः मूकः वाक्-
शक्तिरहितश्च यस्मात् सः ।) धूर्त्तः । प्रुटः ।
श्रुतिवाक्विहीनः । इति मेदिनी ॥ काला वोवा
इति भाषा ।

अनेहाः, [स्] पुं, (न इत्यन्ते, न + हन् + अस्सन्
एषोदरादित्वात् हन् स्थाने श्हादेशः, ततः
सौहृते अनडादेशः ।) कालः । समयः । इत्यमरः ॥
“तस्यस्तस्यान्तिके द्रोहश्चिदानेहःप्रतीक्षितः” ।
इति राजतरङ्गिणी ॥

अनैकं, स्त्री, (न एक भावे अच् ।) ऐक्याभावः । अने-

अन्त

कता । एकस्य भावः ऐक्यं पश्चान्नञ्समासः ॥
अनो, व्य, (न नी डो) निषेधार्थः । अभावः । इत्य-
मरटीकायां नीलकण्ठः ॥

अनोकहः, पुं, (अनसः प्रकटस्य अकं गमनं षष्ठी-
तत्, तत् हन्ति अनोक + हन् + डः ।) उद्यः ।
इत्यमरः ॥

(“एकस्तुषारैर्गिरिनिर्भराराणा-
मनोकहाकम्पितपुष्पगन्धी” ।

इति रघुवंशे ।)

अनूच उ गतिपूजनयोः । इति मुग्धबोधे वोपदेवः ॥

अनूच उ पूजने । गमने । स्त्रियोक्तौ । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ उ अङ्गित्वा अङ्गता । स्त्रियोक्तिर-
यत्कथञ्च । इति दुर्गादासः ॥

अनूच क व्यक्तौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ व्यक्तिरिह
विशेषणं । क अश्चयति बुद्धिं सुधीः । विप्रिनष्टी-
त्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

अनूच उ ध नि व्यक्तौ । गतौ । मन्त्रणे । इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ उ अङ्गित्यति अङ्गति । ध अनक्ति ।
नि अङ्गोक्ति । व्यक्तिः स्फुटीकरणं ।

“शरीरभाजं भवदीयदर्शनं

अनक्ति कालचितयेऽपि योग्यता” ।

इति माघः ॥ अनक्ति गात्रं तैलेन जनः । इति
दुर्गादासः ॥

अन्तं, स्त्री, (अम् + तन् ।) स्वरूपं । स्वभावः । इति
मेदिनी त्रिकाण्डशेषश्च ॥

अन्तं, स्त्री, पुं, (अम् + तन् ।) शेषः । इति मेदिनी ॥
तत्पर्यायः । जघन्यं चरमं ३ अन्त्यं ४ पाश्चात्वं ५
पश्चिमं ६ । इत्यमरः ॥

अन्तः, पुं, (अम् + तन् ।) नाशः । इत्यमरः ॥ स्वरूपः ।
प्रान्तः । सीमा । निश्चयः । अवयवः । इति
हेमचन्द्रः ॥

अन्तः, त्रि, (अम् + तन् ।) अन्तिकः । निकटः ।
इति मेदिनी ॥ अतिमनोहरः । इति विश्वः ॥

अन्तःकरणं, स्त्री, (अन्तर्भववर्त्ति करणं ज्ञानसाधनं,
कर्मधारयः, क्त + करणे ल्युट् ।) अन्तरिन्द्रियं ।
धीन्द्रियं । तत्पर्यायः । मनः २ निगुः २ । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ अस्य कार्यभेदात्प्रामचतुष्टयं,
यथा,—

“मनो बुद्धिरहङ्कारश्चित्तं करणमान्तरं ।

संश्रयो निश्चयो गर्वः स्मरणं विषया अमी” ॥

इति वेदान्तः ॥ (अस्योत्पत्तिर्यथा,—“मित्तैस्तु
तैः अन्तःकरणभेदं स्यात्” इति । तैः पञ्च तस्य-
सत्त्वांशैर्मित्तैः अन्तःकरणं भवतीत्यर्थः ।

“धनुर्भूतोऽप्यस्य दयार्द्रभाव-
माख्यातमन्तःकरणैर्विशुद्धैः” ।

इति रघुवंशे ।)

अन्तःकुटिलः, पुं, (अन्तरभ्यन्तरे कुटिलः वक्रः ।)
शङ्कुः । इति राजनिर्घण्टः । कुटिलान्तःकरणे त्रि ॥

अन्तःपुरं, स्त्री, (अन्तर्भववर्त्ति पुरं गृहं, कर्म-
धारयः ।) राज्ञः स्त्रीगृहं । तत्पर्यायः । अव-
रोधनं २ अवरोधः ३ युद्धान्तः ५ । इत्यमरः ॥

अन्तःपुरादयो राजदारैर्यपि तात्स्थ्यात् वचनैः ।

अन्त

यथा । “युद्धान्तसम्भोगनितान्ततुष्टे” । इति
नैषधम् । इति भरतः ॥ “दाक्षिण्येन ददाति
वाचसुचितामन्तःपुरेभ्यो यदा” । इत्यभिज्ञान
शकुन्तलम् ॥

अन्तःपुराध्यक्षः, पुं, (अन्तःपुरस्य अध्यक्षः रक्षकः,
षष्ठीतत्पुरुषः ।) राज्ञामन्तःपुररक्षकः । तल्ल-
क्ष्यं यथा,—

“उद्यः कुलोद्भूतः शक्तः पितृपैतामहः शुचिः ।

राज्ञामन्तःपुराध्यक्षो विनीतश्च तथेय्यते” ॥

इति युक्तिकल्पतरुः ॥

अन्तःसत्वा, स्त्री, (अन्तर्मध्ये सत्त्वं प्राणी सारो वा
यस्याः सा, स्त्रियां टाप् ।) भङ्गावकाः । इति
शब्दचन्द्रिका ॥ गर्भवती । अन्तश्चरमध्ये सत्वं
प्राणी यस्याः सा ॥

अन्तःखेदः, पुं, (अन्तः मध्ये खेदः मज्जलं यस्य सः ।)
हस्ती । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अन्तकः, पुं, (अन्तं विनाशं करोति, अन्त + करो-
त्यर्थे क्त्विच् ततो गुल् ।) यमः । इत्यमरः ।
“ऋषिप्रभावात् मयि नान्तकोऽपि प्रभुः प्रहृतुं
किसुतान्यहिंसाः” । इति रघुवंशे ।)

अन्तगाः, त्रि, (अन्तं पारं गच्छति, अन्त + गम् + डः,
उपपदसमासः ।) अन्तगामी । पारगः । यथा,
“वेदान्तगोब्राह्मणः स्यात् क्षत्रियो विजयी भवेत्”
इति महाभारते विष्णुसहस्रनामपत्रं ॥ नृतः ।
अन्तं नाशं गच्छतीति ॥

अन्तवः, [स्] व्य, (अन्त + तस् ।) सम्भावना ।
अवयवः । पञ्चमर्थः । शासनं । इति विश्वः ॥
(शेषादारभ्य । प्रान्तभागेन । अग्रभागेन ।
“वैश्वोऽङ्गिः प्राशितामिच्छ शूद्रः स्पृष्टाभिरन्तः”
इति मनुः ।)

अन्तर, व्य, (अम् + अरन् तुङ्गागमश्च ।) मध्यं ।
प्रान्तं । स्त्रीकारः । इति विश्वः ॥

अन्तरं, स्त्री, (अन्तं राति ददाति, अन्त + रा + कः,
उपपदसमासः ।) अवकाशः । अवधिः । परि-
धानं । अन्तर्धानं । भेदः । तादर्थ्यं । अवसरः ।
मध्यं । अन्तरात्मा । किञ्च । आत्मीयः । विना ।
वह्निः । इत्यमरः ॥ सदृशः । इति तट्टीका मेदिनी
च ॥* अवकाशे यथा । “गृह्यालसूत्रान्तरमथ-

लम्भं” । इति कुमारव्यभवे ॥ अवधौ यथा ।
“निरन्तराभ्यन्तरे तट्टिभु” ॥ परिधाने यथा ।

अन्तरे शब्दकाः परिधानीया इत्यर्थः । अन्तर्ज्ञौ
यथा, “पर्वतान्तरितो रविः” ॥ भेदे यथा,—

“यदन्तरं सर्वपञ्चैलराजयो-

र्यदन्तरं वायंसवैनेतेययोः” ।

इति रामायणं ॥ तादर्थ्यं यथा । त्वामन्तरेण ऋक्षं
गृहीतं त्वदर्धमित्यर्थः । किञ्च यथा । “प्रहरेदन्तरे
रिपुं” ॥ आत्मीये यथा । “अयमव्यन्तरो मम” ॥
विनार्थे यथा । “हरे त्वदाशोकनमन्तरेण” ॥
वह्निरर्थे यथा । अन्तरे चण्डालगृहा वाद्या
इत्यर्थः ॥ अवसरे यथा । “अचान्तरे च कुलटा
कुलत्रर्त्तपातेत्यादि” ॥ मध्ये यथा । “आवयो-
न्तरे जाताः पर्वताः परितो दूमाः” ॥ सदृशे